

Batteriladdning

Claes Bengtsson

Bland de något udda men absolut nödvändiga funktionerna vid regementet minns jag batteriladdningsstationen som i slutet på 1950-talet och början på 1960-talet var belägen i ett källarrum i B-kasern. Det tunga traktorbatteriet som inte längre gav tillräckligt med kraft bars nerför trappan och lämnades till förrådsman Macke Kjellin, som tjänstgjorde där under vissa tider.

När batteriet lämnats gjordes vissa kontroller varefter det kopplades till laddningsaggregat. Ungefär ett dygn senare fick man hämta det fulladdade batteriet. Det var en primitiv och trång lokal utan speciella anordningar för arbetsmiljön. Den skulle absolut inte godkännas i dag.

När ett batteri börjar bli fulladdat åtgår den tillförda effekten till värmeutveckling och spjälkning av vatten. Det innebär att syrgas och vätgas frigörs och att så kallad knallgas därmed kan bildas. Vätgas/luftblandning är explosiv från 3,8 % vätgaskoncentration. Vätgas i viss koncentration är skadlig för ögon och för andningen. Någon särskild ventilation fanns inte i lokalen. Luften i laddningsstationen kunde kännas irriterande i halsen och ögonen kunde svida när man var där. De tunga batterierna hanterades för hand utan hjälpmedel. Enligt dagens bestämmelser skall lyft av föremål som väger mer än 20 kilo ske med någon form av hjälpmedel.

Macke Kjellin var en kulturpersonlighet i Gävle som ofta sågs uppträda i lokalrevyer, bland annat i Godtemplarträdgården på Södra Kungsgatan.



Macke Kjellin med sitt dragspel i Godtemplarträdgården